

На Землю тж, на Небе то, и на синко то
Создатель!

На человѣцы тѣ многомилостивъ Иадзиратель.
Ты на мене твоего раба, молитвѣ тж послушай!

Тѣзи молѣбы благодарно да прѣемниш погледай!
Искамъ още малко, вѣ този гѣтѣ да пожиѣтъ,
Іошъ на старцы тѣ азъ старина тж да желѣтъ.

Но ако за насъ ненма милость, што гмы нїй грѣшии,
Повелей Ты скорбнко душъ тж мои да га земли.

ІСАЯКЪ,

СЛѢДЪ ТУЙ ОТГОВАРІЈ НА БЖІЯ СИ.

О обычный мн Отче! вѣчъ познахъ, че туй неше да га
развѣрии;
Гоподъ туй поискалъ, болѣтъ тж Му ненма нїй назадъ да
вѣрнимъ.

Напослѣдно раздѣленье, азъ отъ тѣкѣ туй попроскамъ,
На гѣрло то мн ножа кат' приближнш тежко да ма не
заколвашъ.

Мене да погладиши, легко легко да заколиши,
Сълзы тѣ мн ты да видишъ, и за менѣ да сѧ помолиши.
Молѧтига Отче! като ма заколиши, другъ изетъ да
мн не ст҃рѣбашъ,
Тѣло то мн като изгориши, че пепела на вѣтъра да
не разбуухашъ.
Ако